

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beírt társnál 30 krajczár bélyeg díj fizetendő.

Az E. M. K. E. K.-Vásárhelytől.

Kézdi-Vásárhely, 1889. február 23.

Egy hír futotta be a minap városunkat, melyre minden igaz magyar szív nagyot dobbant. Ama szent érzelmek fogta el keblünket, melyet érezni szoktunk akkor, midőn eddig nem látott, de tapasztalt és érzett legnagyobb jóltevőnknek színéről színre bemutatattunk.

Bérczes kis hazánk jóltevője, anyanyelvünk, nemzeti nagy létünk őrei, iparunk, kereskedelmünk fölgyógyító, pártfogói és fejlesztői jönnek hozzánk, hogy új erőt öntsenek csüggedő lelkünkbe, irányt adjanak további munkásságunkra, meghallgassák panaszainkat, színéről színre vizsgálják meg munkásságunkat, hogy mindezekben honfiai szeretetük melegeivel támaszaikként, segítőként legyenek.

Még élénk emlékekben van ama szíves jószág, melylyel lábbelikesítő iparosainkat a népfelkelők számára rendelt nagymennyiségű bakancsvállalat elkészítésénél, asztalosainkat a vasuti munkák elnyerésénél segítette. Nem is feledjük el soha, hanem hálás kebelrel ragadjuk meg az alkalmat mindenkor, hogy a nemes hivatású egyesületet céljai elérésében őszinte örömmel támogassuk.

Oh, vajha e hír valószínű! Vajha e város hazafias polgársága szíve melegeivel ölelhetné keblére bérczes kis hazánk szeretve tisztelt eme jóltevőit! Mily hálával és elismeréssel tartoznánk annak, ki e hő ohajunk megvalósítását szívére véve, kereszttől is vinné!

Érezzük és tudjuk, hogy e városnak mily előnyt nyújtana, ha azok előtt mutathatná be ipari és kereskedelmi produktumait, kik nem más érdekekből veszik szemügyre ezek állását, mint azért, hogy azokat fejlesszék, azoknak piacot teremtsenek s a megélhetést úgy

a munkaadó mestereknek, mint a munkásoknak ezáltal biztosítsák.

Nemcsak ama nagy horderejű szellemi kincs maradna birtokunkban, melyet az egyesület kitűnő tagjaitól a hazafias szónoklatokban, az egyesület működésének személyes megismerésében profitirozhatnánk, hanem ama erkölcsi erő is, hogy magunkat természetes hajlékunkban, munkásságunk közepette bemutatva, bebizonyíthatnók azt, hogy: „Nem fájult el még a székely vér. Minden cseppje drágagyöngyöt ér.”

Kézdi-Vásárhely polgárainak kevésszer nyílt alkalom arra, hogy a maguk érdekében valamit tehessenek. E város virágzó iparát az utóbbi években különösen a vámháboru nagyban csökkentette. Iparosaink azóta minden igyekeztük dacára sem találták fel a kellő utat az ipar továbbfejlesztésére. Iparosaink egy része, nem kímélve költséget, fáradságot, bemutatta több kiállításon készítményeit, s jól eső örömmel konstatálhatjuk, hogy nemcsak a nyert kiállítási okmány vagy érem lett produktumaik jutalma, hanem iparcikkjeik a külföldön is forgalomba hozattak.

Ezek különben csak igen csekély részét képezik iparosainknak. A másik rész kinlódik, s mint az ostromzár alá vett népség, sem kimenni szerencsét próbálni nem mer, sem helyben a túltermelés miatt eredményes üzletforgalmat nem csinálhat.

Nem közönyös tehát reánk nézve e körülmény, hanem égető szűkség. Minden jóakarrónktól méltán elvárjuk, hogy e hír megvalósulását, az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület Kézdi-Vásárhelyre jövetelét, segítse, munkálja.

Ha városunk kebelében üdvözölhetjük azokat, kik bérczes kis hazánk kulturfejlő-

déséért, iparáért, kereskedelméért mint vezérfiúk küzdenek: a mi kis seregünk is új lelkesedést nyer és követni fogja hazafibuzgósággal a vezérek példáját.

A keleti bölcsök Betlehembe vezető csilagát mi is feltaláljuk az egyesületben, mi helyt velünk színéről színre megismerkedik, mert eddig csak egyesek munkáját, de akkor az egészet bemutatathatjuk.

Vágyunk, reményünk és ohajunk végszava: Isten hozza!

A sorozás elhalasztása. Az 1889-ik évi rendes ujonczállítás elhalasztása tárgyában Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter a képviselőháznak törvényjavaslatot nyújtott be, mely így hangzik:

1. §. Az 1889-ik évi rendes ujonczállítás (fősorozás) ezennel elhalasztatik és azon idősakban lesz fogantatandó, melyet az 1889. évben kiállítandó ujonczjutalékok megajánlása tárgyában hozandó törvény fog e részben kijelölni.

2. §. A jelen törvény végrehajtásával a honvédelmi miniszter bízatik meg.

Budapesten, 1889. évi február hó 19-én.

Beadja: Br. Fejérváry Géza, m. k. honv. miniszter.

Országgyűlés.

A képviselőház febr. 19-én tartott ülésén báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter benyújtván az ujonczozás elhalasztásáról szóló törvényjavaslatot, folytatta a véderőjavaslat részletes tárgyalását. Filt s ch száz nemzetiségi képviselő hozzászólván a tárghyhoz, sajnálatosnak jelezte, hogy már a százok kénytelenek a magyar alkotmány megvédelmezni. A 14. §-t az előterjesztett módosítással elfogadta. Orbán Balázs heves hangú beszédében támadást támadásra halmozott, oly modorban, hogy az elnöknek rendre kellett utasítania. Utána Zay Adolf beszélt, Tiszával polemizálva. Tiszsa István beszédében kifejezte,

Azóta keletkezett a hegységeknek csodaszép növénye, a szüziés, szép és ritkán érinthető havasi rózsza, a jelenkornak kulturvirága, a havasi gyopár (Edelweis).

Fordítsunk egyet a laterna magikán.

Kincses Kolozsvár egyik ódonszerű főurilakában, melynek ura az 50-es és 60-as években a p. ü. miniszteri tárczát kezelte (gr. M.), vidám gyermekcsoport táncleleckét vesz a jó Tóth Soma bácsitól, ki egyszerűsége és nemzeti színház komikus színésze. Ott vannak a b. B. fiúk, név szerint Z., D., J., E. Ott vannak a g. B. fiúk: J. és B.; M. grófnak egyetlen fia, A. gróf, a házi fiu. Hát a leányok? Gr. T. I., gr. M. B., b. J. P., b. V. R., továbbá Gy. M., I. S., B. M. kisasszonyok. Ezek valának Soma bácsinak kedvencei és reményei, kik hivatva voltak egykor a tánc dicső művészetét a parquetten és az életnek táncztermében gyakorolni és az ő (t. i. Soma bácsi) nevét az utókor számára megörökíteni azon törvényről fogva, hogy tanítvány dicséri a mestert. Ezen alakok közül már többen sirba szálltak. A gróf és családja kihalt, a b. B. grófok két említett tagja hasonlóan, a b. B. ak. közül kettő Erdélyben főispán. Ki gondolta volna, (midőn D. báró tánczokban sirt, hogy ő nem tudja a lépéseket, meglátta Ferenczi tiszttartót s egyszerre a sorból kifutva, érdekel

A „Székelyföld“ tárczája.

Ködtátyolképek.

Irta Aphrodite.

(Vége.)

A havasi rózsza (Edelweis) regéjét mondom el. Ime, ott a sziklaormon egy lovagvár, lent a völgyben egy szikla tövében pástorkunyhó áll. A várur leánya, a tündéri szépségű Izaura, a vár erkélyén ül és mereng. Hóféhér, lenge ruháját és aranyszínű fürteit lengeti a Harcz hegység szele. A pástorfú a kunyhó előtt furulyáz. Ugy sir a hang, oly panaszosan, mintha szíve repedne meg tőle. Fájó, kínos az érzés, melyet érez a várur leánya.

Eljött az est; a hold fényesen világít és a reszkető sugarak két árnyat világítanak meg. A két árny tova lebeg és a völgyből száll fel egy hegy-csúcsra. Ellenkező irányban a tannenburgi vártól, Izaura őseinek várától, ifjú és leány átölelve tartják egymást és sietve messze, messze távoznak. A pástorfú így szól:

— Oh, üdvöm, mindenem, mi vár reád oldalamnál! Atyád átká és nélkülözés.

— Érted élni és halni, ez lesz feladatod, Thibaldom! Az atya átkát eltűzi fejem felől szerelmed.

hogy a törvényjavaslat eredeti szövegezésében sem lát sérelmet. Polemizált aztán Szilágyi Dezsővel, ki az általános tárgyaláskor megtámadta volt Tisza Istvánt. Utána Apponyi Albert gróf beszélt. Hosszu s az ellenzék gyakori helyesléseivel kísért beszédében helyesli a módosítást s elbírálja a kormányt a javaslat előterjesztésekor történt magatartását.

A 20-ki ülésen folytatott a véderőtörvényjavaslat részletes tárgyalása. Elsőnek Kaas Ivor báró szólott a 14. § ellen, polemizálva báró Fejérváry Gézával. Utána Hegedűs Sándor beszélt rendkívüli hatással. Finom modora lebilincselte az ellenzékét is, melyet beszédében megbírált. Kimutatta, hogy mennyire alap nélküliek az országos tüntetések és gyülekezések. Az ellenzék által gyakran félbeszakított beszédében Apponyi Albert összes érveit megcáfolta. Kijelenti, hogy sajnálja, hogy Apponyi ily ténnyel lépett, sajnálja Apponyi érdekében, mert oly tanokat hirdet, melyeknek következményeit maga sem hajtaná. Felhívása, hogy a kormány párt ejtse el Tisza Kálmánt, felejtse el érdemeit, 14 éves működése eredményeit, méltatlan az ellenzékre is, de méltatlan a többségre is, mely ezt határozottan visszautasítja. Beszéde végén demonstratív „Eljen Tisza!” hangzott fel. A szónok nagy sikeréhez gratuláltak. Az ülésben 5 percnyi szünet állott be, miközben kiáltások hangzottak fel: „Eljen Hegedűs Sándor!” Ezután Horváth Boldizsár beszélt, támadva Tiszát, Fejérváryt.

A 21-ki ülésen is folytatott a véderőtörvényjavaslat 14. §-ának tárgyalása. Elsőnek Szilágyi Dezső tartotta meg beszédjét. Szilágyi elfogadja a §-t, Tisza Kálmán módosításával. Két óra hosszat tartó beszédjében polemizál Tisza Kálmánnal és Tisza Istvánnal, ki, szerinte, a német centralistákkal egy alapon áll. Öt percnyi szünet után Tisza Kálmán szólott. Beszédjében kifejtette Apponyi Albert és Horváth Boldizsár elveinek tarthatatlanságát, kijelentve, hogy jobban szereti hazáját, mint a hogy gyűlöli ellenségeit. Ezután a 14. § elfogadása szavazás alá bocsátott. A képviselők felállással szavaztak. A véderőtörvényjavaslat 14-ik §-a óriási többséggel elfogadtatott. A §. ellen csak az ellenzék töredéke szavazott.

SZEMLE.

A francia miniszterium végre mégis megalakult és pedig következőképen: miniszterelnök Tirard, belügy Constant, pénzügy Rouvier, hadügy Freycinet.

Bratiantó a román képviselőház vád alá helyezte. A vád alá helyezésre vonatkozó, újabb benyújtott indítványt 101 szavazattal 41 ellenében elfogadta.

Olaszországban folyton szaporodnak a tudósítások az egyes városokban fokozódó munkásmozgalmak felől, melyek határozottan anarchisztikus jellegűek. Kedvezőtlen hírek érkeznek különösen Nápolyból és Milánóból. Nápolyban sok elfogatás történt. Ugyanott a rendőrség egy „communismus, atheismus” feliratu zászlót konfiskált.

kérdéze tőle: „Fejenczi bácsi, hány czikó van Borszán?” hogy a kis fiu büszkesége lesz családja, megéjje és honának? És Z. báró ugyancsak nem ígért annyit, a mennyit nyújtott. És a leánykák? Br. V. R. udvarhölgy lett; B. B. birtokosné, második férje egy francia gróf, Chateau H.-ban lakik (toldják ki önök, hogy hol); Gy. M. nem ment férjhez és atyjával elvonultan él; gr. T. I. Budapestén szerény viszonyok között él, az ősi birtok elfogyott és férje hivatalnok; hogy B. J. P. hol van, nem tudom; I. S. pedig remélhetőleg még él és akkor szerzett tapasztalainál fogva az élet iskolájában kiállva a szigorlatot, igyekezni fog honának és az emberiségnek, a hol lehet, használni.

E képet mély homály veszi körül, mert itt nálunk niesen, kija rebust megfejtse.

Kisvárosi alakok jönnek elő a háttérből. Bizony nem lehet sok különbséget tenni közöttük, mert ugy egyik, mint másik kisvárosban ugyanazon tipikus alakok jönnek-mennek, csak a toillete fényesebb vagy egyszerűbb volta mutatja, hogy egyik vagyonosabb nő, mint a másik. De meg a külszin is csal. A mi a belső világot illeti, boldog

Tanügy.

Peselnek, 1889. febr. 19.

A kézdi-orbai róm. kath. tanítótestület folyó évi február 13-án az alsornátoni róm. kath. iskola helyiségében tartotta 49-ik téli közgyűlését Bartha Agoston elnököle alatt. A közgyűlésen a rendes tagok — 2—3 tag kivételével, kik kimaradásuk okát bejelentették — teljes számban megjelentek; a főtiszt. lelkész urak közül is többen részt vettek a gyűlésen. Örömmel jegyzem fel, hogy a nemes községből is többen adtak jelt megjelenésükkkel a tanügy iránti meleg érdeklődésüknek. A gyűlést megelőzőleg főt. Tamás Dávid helybeli plebános ur misét mondott, melynek végétével az iskola helyiségébe vonultunk, a hol a gyűlés kezdetét vette.

1. Bartha Agoston elnök első sorban mély fájdalommal emlékezett meg Rudolf trónörökös főherczeg cs. és kir. Fensége megrendítő haláláról. A gyűlés jegyzőkönyve ad kifejezést a gyászos esemény feletti fájdalomának. Ezután elnök szép beszéddel megnyitván a gyűlést, főt. Tamás Dávid ur őszinte örömeinek adott kifejezést a mai összejövetel felett, Istentől áldást és egyetértést kívánva a tanácskozáshoz. Ugy az elnöki megnyitót, mint Tamás Dávid ur beszéde jegyzőkönyve megörökített határozatokat.

2. Gyakorlati tanítást tartott Papp János helybeli tagtárs az 5-ik osztályos tanulókkal a természettanból a delejességről. A bírálat többek hozzájárulással megejtetvén, a tanítás sikerültnek nyilvánították.

3. A mult gyűlésről felvett jegyzőkönyv felolvasatván, hitelesítették.

4. Felolvastatták a pénz- és könyvtár állásáról felvett jegyzőkönyv az 1888-ik évről, mely a közgyűlés által minden pontjában elfogadtatott. Hamar Bálint könyv- és pénztárosnak jegyzőkönyvi elismerés és köszönet szavaztatván. Együttal gyűlés elhatározta, hogy az egylet könyvtárát több könyvvel és lappal fogja gyarapítani. Gyűlés köszönettel vette tudomásul, hogy főt. Rápolthy Ferencz plebános ur az egylet könyvtárát Lubrich Agoston „Neveléstörténelem” cz. munkájának első kötetével gyarapította. Elhatározatott, hogy az egylet számára a 2. és 3-ik kötet is meghozattassék.

Felolvastatták a hátrálékosok névsora, melyekből a következők hátrálékai töröltettek, u. m. Balás József 2 ft 50 kr, Barthó Lajos 3 ft 50 kr, Poszler János 5 ft, Király István 2 ft 50 kr, néhai Kovács József 50 ft, Kovács Antal 1 ft. A többi hátrálékosok hátrálékai közigazgatásilag felhajtani határozattak.

5. Bartha Agoston elnöki jelentése tudomásul vétezték.

6. Indítvány folytán hidvégi gróf Nemes János országgyűlési képviselő urat a gyűlés egyhangulag megválasztotta az egylet tiszteletbeli tagjává.

7. A keblü ügyek és indítványok letárgyaltván, a jövő gyűlés helyétül Csomortán községe jelöltetett ki.

8. Végül elnök a tagoknak és érdeklődőknek a megjelenésért köszönetet mondván, a gyűlést befejezettnek nyilvánítták.

Kovács Ferencz,
jegyző.

Isten, ki a sziveket és veséket vizsgálód, te tartás felettük ítéletet. A barátság fogalma is relativ, mint a szépségé, és a barátság szilárdságát megingatni elég egy bók a férfiakról, egy párbeszéd, s a barátnő eltűnik, helyét adva az ellenségnek. És folyik a pletyka, rágalom, nincs semmi szent előttük. A férfiak tán még inkább hasonlítanak egymáshoz. De őket hol politika, hol üzlet érdekli, és helyesen, mert ha valahol, ugy kisvárosban a „non plus ultra” a vagyon; a hol ez hiányzik, füst és pára minden.

Vannak a kisvárosoknak még tipikus alakjai, az ugynevezett intelligencia. Oh, mint lehet sajnálni a szellem e bajnokait, e „jóvevények”-et! Mert hiába osztogatják szellemi kincseiket, hiába mártják szívverükbe tollukat és áldoznak a hon javára; ők a mostoha gyermekek és csak megtüretnek, még ha Zandirhám rhabonbántól származnak is és ha őseik a honfoglalókkal jöttek is e bérczes hazába. Tudomány, műveltség, jóakarat, udvariasság mind hiába. És ez áll a nőkre nézve is, kik sokszor suttogják magukban, érezve a rideg társadalomnak fagyos szavát: „A butának sorsa földi éden.”

Vidékek.

Népszerű táncmulatság Kézdi-Szentléleken.

A kézdiszentléleki iskolaszék a helybeli tanítók és néhány fiatal ember közreműködésével e hó 12-én a központi iskola termeiben az orgona javára népies táncmulatságot rendezett. Ezen táncmulatságról kívánunk mi egyet-mást — mint hivatottak — a nagyerdemi közönség tudomására hozni. Igaz ugyan, hogy ebbeli számdékunkban egy valaki nem hivatott által megelőztettünk. E becses lapok hasábjain ugyanis február 17-én egy közlemény látott napvilágot, mely fekete vádjával homályba akarta borítani, ha nem is táncmulatságunkat, de igen annak főtegyezőjét, kinek oroszán-része volt a táncmulatság fényes sikerének elérésében, mely sikert maga a névtelen szerző is elismert.

Tudósításában „egy kellemetlen incidens”-t említ fel, mely szerinte „közmegegyezés és általános felháborodást” keltett volna. Ezen állítását a tudósítónak alaptalannak és valótlanunk nyilváníttuk ki. Volt csakugyan egy illetékes rendutasítás a szünet alatt, de az bizony semmi névvel nevezendő felháborodást nem szült. Ezen illetékes rendutasításért pedig a főlebbvalót „basáskodó”-nak cizmezni, vastag gorombaság.

Ennyiben az első tudósítást táncmulatságunkról, helyre kellett igazítanunk; egyebekben pedig, a táncmulatság fényes sikerét illetőleg, az első tudósítónak teljes igazat adunk.

Népszerű volt a táncmulatság, s a négyeseket mégis huszonegy pár táncolta, a mi hatalmas bizonyítéka annak, hogy e bált az intelligencia is szíves örömet pártolta. A zenészek hurjaival egyszerre megperdült jó kedv megszokítás nélkül reggelig jellemezte és fűszerezte a bált. E jó kedv tetőpontját pedig éjen éjfélt tájt, a szünet alatt, érte el, a mikor is az ivőteremben megindult a szellemes tősztok árja, a mely talán még több mulatságot szerzett kedves vendégeinknek, mint a tánc a szomszédos termekben.

Egyebiránt a bál sikerére nézve szolgáljanak itten kinek-kinek meggyőző bizonyágai a következő reális adatok: A 30 krosz belépti díjak és felülfizetésekből közel 100 ft gyűlt be, mely összegből leutíva a kiadásokat, a megmaradt tiszta jövedelem 75 ft 13 kr.

Felülfizettek a következők: Mélt. Gidófalvi Gergely főesperes-plebános 2 ft 20 kr, Gidófalvi Vilma 2 ft 20 kr, Gidófalvi Iona 1 ft 70 kr, Mélt. Báro Apor Gábor alispán, Köntzei Albert, Köntzei Miklós, Gidófalvi Jánosné, László József, Tamás Elek, Kozma János, Czibak József és Mártonffy Sándor 1—1 ft; Csató János 99 kr; Köntzei Gyula, Köntzei Domokos (Karatharól), Orbai Miklós, Voloncs Ferencz és Barra István (felső) 70—70 kr; Tamás Dávid, Rápolthy Ferencz, Gábor Endre, Dr. Bánffy Zsigmond, Nagy Ferencz, Kreniczky Károly, Csizsár József, Zonda Mihály és Balog István 50—50 kr; Bücsi Ferencz, Bodor Balázs, ifj. Dézsi András, Sipos Ferencz, Kovács Péter, ifj. Olá Lázárné, Marthy István, Bartalis János, Mészáros Julianna és Hodor János 40—40 kr; Benze Lajos, János Antal, Szacsavay Miklós, Deák Lajosné, Jakabos Gyula, Barabás Péterné, Hodor Róza és Hodor György 30—30 kr; Köntzei Antonia, Fehér Mihály, Veres János, Solym József, Tulit Péter, Mágori Bálint, Lázár Gábor, Zsigmond Imre és Bartha J. Béla 20—20 kr; Kádár Gergely, Betegh Pál, Jancsó Gyuláné, Bots Dénes, ifj. Bartalis János, Biró Sándor, Bartos Izra, Bajosi Elek, Zsigmond Antalné, Rettégi Zoltán, Barta Domokos, Miklós Lajos, Dézsi Bálint, Kiss Veronika, Olá Domokos, Szász Mihály, Molnár Józsefné, id. László János, László Lajos, Baróthi György és Szabó András 10—10 kr.

A kinek a szent ügy nevében, a bált rendező elnökség és bizottság megbízásából, egyenkint és egyetemlegesen hálás köszönetet mondunk.

Mártonffy Sándor,
pénztáros.
Székely György,
b. t. és rendező.

Szabó Sándor,
b. t. és rendező.
Opra János,
b. t. és rendező.

Kovács József,
b. t. és rendező.

Különfélék.

— Legfelsőbb kegyelem. Azon gyászos esemény hatása alatt, mely a folséges családot és mind a két nemzetet annyira szíven találta, ő Felsége a király megemlékezett a börtönök lakóiról is. Különösen azokról, a kiket nem aljas indulat, hanem heves szenvedély, vagy az indulatnak egy pilanatnyi erőszakos kitérőse hozott összeütközésbe a társadalmi renddel és a büntető kodexszel. Ő Felsége nagyobb körülményesítést adott. Ausztriában 115 fogoly teljesen viszonytalan szabadságát; 11-nek büntetése rövidebbre van szabva s 65-nek elengedték a börtönből, büntetésének hátralevő idejére. — A magyar korona területén is kihirdetik legközelebb a királyi kegyelmes elhatározását.

— Kézdi-Vásárhely város ujonan megválasztott tanácsa folyó hó 20-án mutató be magát Háromszék megye fő- és alispánjainak. Bartók Károly polgármester vezette az új tiszti kart, s mindkét helyen lekötő szívélyességgel fogadtattott.

— A Kézdi-Vásárhely városi új tiszti-kar tiszteletére a képviselőtestület folyó hó 21-én fényes bankettet rendezett a Cserey-vendéglőben, melyen körülbelül 90-en vettek részt. A tanácson és képviselőtestületen kívül a városi összes hatóságok hivatalosak valának. A rendkívül kedélyes mulatság reggel felé ért véget. A pohárköszöntők sorát Bartók Károly polgármester nyitotta meg, éltetvén a királyt és királynét. Dobay János rendőrkapitány a képviselőtestületet, Székely János ev. ref. lelkész Bartók Károly polgármestert, majd meg a törvényszéki bírói kart, Kakucsai Ádám Benedek István őrnagyot, Székely János igazgató Kovács Dániel pénztárnok és tüzoltó-főparancsnokot, Sándor Kálmán a szép polgármesternét, Nagy Károly árvaházi igazgató Dobay János rendőrkapitányt, Barthos Károly ügyvéd Székely János ev. ref. lelkészt, Varga József főjegyzőt kiváló kedélyességgel többen köszöntöttek fel.

— Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete folyó évi március 1-én gyűlést tart.

— A nagy keleti utazás részletes programja már megjelent s mindenkinek megküldetik, a ki ez iránt a brassói kereskedelmi és iparegyesülethez fordul. A résztvevni szándékozóknak ezennel tudomásukra hozatik, hogy a kiránduláshoz külföldi utlevélre van szükség, miért is szíveskedjék arról mindenki idejekorán gondoskodni. Eddigi értesüléseink szerint az utazásban Arad, Brassó, Debreczen, Déva, Kolozsvár, Köhalom, Medgyes, Maros-Vásárhely, Segesvár, Szeben, Sepső-Szentgyörgy lesznek képviselve. A kirándulás rendezőse nagy tevékenységet fejt ki az ut kellemessé és tanulságossá tételére s már is sikerült oly részleteket biztosítani, minőben kevés kiránduló társaság részesült a Keleten, sőt — mint értesülünk — a társaságra minden városban hivatalos ünnepélyes fogadtatás is vár. A kirándulás iránt Szerbia, Bulgária s Törökország legmagasabb körei is érdeklődnek, hol az már be is van jelentve s legrokonoszelebb fogadtattott. — Jelentkezések a brassói kereskedelmi és iparegyesülethez intéződők, mely készséggel szolgál felvilágosításokkal.

— A debreczeni apagyilkos elítélve. Mórócz József debreczeni apagyilkos bűntényében a hadbíróság végre meghozta az ítéletet. A kőbányai-utí fegyvergyári-laktanyában összeült a hadi törvényszék, hogy a szenzációs bűntényben meghozza az ítéletet. A hadi törvényszék tagjai voltak: egy őrnagy, egy százados, egy hadnagy, egy őrmester, egy szakaszvezető, egy tizedes és egy közlegény. Kovács százados-hadbíró adta elő a vádat a hadi törvényszék előtt. Ismertette a vizsgálat eredményét, az enyhítő és súlyosbító körülményeket, majd felhozta, hogy a törvények értelmében minő a legenyhébb s minő a legsúlyosabb büntetés. Erre a tiszteket, majd a legénység tagjai vonultak vissza, s külön-külön hozták meg ítéletüket. A vádlottat kiküldötték a tárgyalási tereméből és Kovács hadbíró összegezve az ítéleteket, határozatban kimondotta; az ítéletet a főhaditörvényszékhez terjesztették fel; hogy mikor fogják helyben hagyni, az bizonytalan. Lehet, hogy egy pár nap, lehet, hogy hat hét alatt. Addig az ítélet titok, melynek megőrzésére a hadi törvényszék tagjai esküvel kötelezték magukat. Az ítéletet Mórócz előtt csak akkor fogják kihirdetni, ha az a főhaditörvényszéktől visszaérkezik. Mint a „P. N.” értesül, Mórócz Józsefet a hadi törvényszék az apagyilkosság vétségében egyhanguan vétkesnek találta és őt halálra ítélte.

— Dr. Szentpétery Bálint, az összes gyógytudományok tudora, sebéssz mítő (opérateur), a kézi járás körorvosa, lakik Kézdi-Vásárhelyt, II. ker. 9. udvartér, Benkő Lászlóné urasszony házában. — A Benedek Elek által kitüntönn szerkesztett „Ország-Világ” című képes hetilap folytonosan igen érdekes tartalommal jelenik meg. Olvasmányokat mindig a legkittünőbb iróktól nyújt olvasóinak. Jelenleg Beniczkyne Bajza Lenke kitűnő regényírónőnk tollából közli „A hegyesség tündére” című regényt. Ezenkívül minden számban közöl rövidebb-hosszabb elbeszéléseket, rajzokat és költeményeket. A hazai irodalom nagy gondnal megválogatott termékei mellett a külföld kiváló termékeiről sem feledkezik meg a gondos szerkesztő. Most Braddon „Klára” című nagybecsű regényét közli. Hasonló gondot fordít képeire is, melyek közül megemlítjük az elhunyt trónörökös temetéséről felvett képeket. Ez utóbbi számban hozza Vizsolyi Gusztáv areképet életrajzával együtt. Heti tárczáit Székely Huszár írja, kiváló ügyességgel, s ezek szintén élvezetes olvasmányt nyújtanak. A szerkesztő figyelméről tanuskodik a divatnak szánt külön rovat is, melyben pontos értesítést nyújt a hölgyközönségnek a divat minden újabb változásáról. Minden számban van ilyen rovat, csinos képekkel ellátva, s a ki a lapot járja, nélkülözheti a külön divatlapot. Az „Or-

szág-Világ”-ot olvasásánál és értékes tartalmánál fogva melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— Köszönetnyilvánítás. A kézdívásárhelyi ev. ref. egyháztanács néhai Szacsva János ref. kántor utódainak végkielégítésére megbízottai által gyűjtést rendezett, melynek eredménye 156 frt 27 kr. Ha végig tekintünk az adakozók névsorán, nemcsak arról győződhetünk meg, hogy egyházunk tagjainál mily nagy a vallásos buzgósággal párosult áldozatkészség, hanem arról is, hogy e város kebelében az egyházi élet mily testvéries. Ha egyházi szükségletéről van szó, nemcsak azon felekezethez tartozók hozzák meg a szent ügyért szíves áldozatukat, kik a gyűjtést rendezik, hanem a mások is. Ez bizonyítja leginkább, hogy városunkban felekezeti kicsinyeskedés nincs, s mindnyájan egyek vagyunk a krisztusi szeretetben. Jól eső örömmel mondunk hálás köszönetet mindazoknak, kik filléreiket a felebaráti szeretet melegeivel rakták az Ur oltárára, s lehetővé tették, hogy egyházunk az árvák iránti kötelezettségének eleget tehessen. Adakoztak a következők:

A kézdívásárhelyi takarékpénztár 10 frt. Kézdi-Vásárhely város 5 frt. Nagy Lajos szeszgyáros 4 frt. Nagy Lajos szeszgyárosné, K. Csizsár József, Molnár Józsiás, id. Tóth István, Nagy Ferenc szeszgyáros, özv. Bertalan Józsefné, Török Bálint, id. Jancsó Mózes kereskedő 2–2 forint. Csizsár Pál, Köllönte László, Szabó Mózes szeszgyáros, Szűcs József p. m., Csizsár Imre, id. Kupán József, Török Sándor, Nagy Mózes F. fia, Nagy Pál, Nagy Lázár (József), Nagy Béla L. fia, Nagy Gyula (S. Szentgyörgy), Szűcs Mihály timár, Szacsva Sándor, Nagy Dénés (Ez), Erdélyi Károly, Pásztohy Tibor, ifj. Dézi Bálint, ifj. Kovács János, Szűcs Dani őrnagy, Balogh Gyula, Kovács Áron ker., Szacsva Pálné, Szabó Róza, özv. Nagy Dénésné, özv. Török Jánosné, özv. Szabó Elek, Csiky Józsefné, özv. Benkő Istvánné, Szűcs Mózes kereskedő, Szűcs Bálint mészáros, Bedő István, Szabó Géza, Köllönte Mózes, Ambrus Albert, Tóth József szeszgyáros, Dézi Dániel csizmadia, Kovács István lelkész, id. Kovács István, Török Bálintné, Dobay János rendőrkapitány, Szűcs Sámuel keresk., özv. Müller Józsefné, Mágóri Sámuel egyházi, id. Nagy Ferencné, ifj. Tóth Istvánné, ifj. Kovács István, Jancsó Mózes szeszgyáros, Benkő Gyula, Tóth Gézné, Kovács Ferenc győgy-szerész 1–1 forint. Jancsó Dávid, Benkő Lajos, Szotzyori Károly, Bodó József csizmadia, Turóczi Mózes, Szabó Sámuel lakatos, id. Szűcs Bálint csizmadia, Baka Lajos, özv. Benkő Lászlóné, Pánczél Noé, Szűcs János mészáros, özv. Bene Károlyné, özv. Csizsár Pálné, Csizsár Dénés, Sáska Antalné, Benkő Dániel (József), Molnár Imre szustér, Szabó Dénés tanácsos, Szabó Gyula adótárnokné, Kovács Károly kereskedő, Hegyesi Alajos, Szabó Albert, id. Szűcs János, Tóth Sámuel, Jancsó Gyula kereskedő, özv. Szabó Jánosné, Páldeák Pál, Szigeti Dániel, Kovács Mózes, Bodó Dávid, ifj. Benkő Pál, Jancsó Sámuel mészáros, Jancsó Béla mész., Balog János ellenőr, Kovács Dániel, Welnhreiter Jánosné, Török Sámuel, Fülöp Józsiás, id. Jancsó István, özvegy Tóth Mihályné, Török István, Dobay Lajos, Kreniczky Károlyné, Kovács István (Samu), Nagy Bálint (Ferencz), Jancsó Károly szűcs, Szűcs Albert, Nagy Ezékiás, M. Székely János, Sylvester Dénésné, Pongrácz János, Zayzon Lászlár, Szűcs Mózes mészáros, ifj. Szűcs János kereskedő, özv. Mágóri Józsefné, Jancsó Pál szizgyártó, Mágóri József mészáros, Szabó Sámuel timár, Szotzyori János 50–50 kr. (Vége következik.)

69-ik közlemény

a kézdívásárhelyi szegény munkaképtelen öregek „Stephanie” menedék házában 1888. évi élelmészeti szükségleteinek fedezésére tett szíves adakozásokról.

Baló László gyűjtése.

Köllönte Mózes 4 lit. bor. Nagy Károlyné 50 l. pityóka. Özv. Bertalan Józsefné 20 lit. zöldész. Nagy Dénés (Ez) 50 liter pityóka. Nagy Lázár uj-uti 20 liter rozs. Kovács János uj-uti 10 liter rozs. Szász Károly csizmadia 30 kr. Nagy Ferenc 2 drb gyertya, 2 rud szappan. Ifj. Dézi Bálint 50 liter rozs. Nagy Antal asztalos 20 kr. Mátyás László 30 kr. Kovács János szizgyártó 20 liter pityóka. Dézi Ferenc szizgyártó 20 kr. Dézi János 50 l. pityóka. Özv. Szász Istvánné 40 kr. Özv. Mágóri Józsefné 25 liter pityóka. Özv. Szabó Dánielné 40 kr. Mágóri Sámuel csizmadia 20 liter pityóka. Szacsva Pálné 1 hektoliter pityóka. Dr. Sinkovics Ignác 50 kr, 25 liter buza, 50 liter rozs, 25 l. törökbuza, Baka Dániel 1 htl. pityóka. Fejér Károly bíró 20 liter pityóka, 20 liter zöldész. Özv. Kovács Dánielné 50 kr, 20 lit. törökbuza. Özv. Kovács János timárné 50 lit. pityóka. Szűcs Károly kereskedő 1 rud szappan. Benkő Lajos 6 liter ecet. K. Csizsár Józsefné 2 kilo rizs, 2 liter petroleum, 1 rud szappan. Id. Jancsó Mózes kereskedő 40 liter rozs. Jancsó Károly mészáros 1 kupa zsir. Tusa János 20 liter pityóka. Jancsó Pál szizgyártó 50 lit. pityóka. Nagy József mészáros 20 liter pityóka. Özv. Nagy Dénésné 20 liter pityóka. Özv. Török Jánosné 25 liter rozs. Szabó Géza 20 liter rozs. Kovács Istvánné papné 25 liter rozs. Jancsó Lajos 2 kupa paszuly. Özv. Baka Mihályné 25 lit. rozs, 25 liter pityóka. Ambrus Albert 50 lit. pityóka. Tóth József szeszgyáros 50 liter pityóka. Benkő Sándor szeszgyáros 25 liter rozs, 1 htl. pityóka. Szűcs Mihály timár 25 liter rozs. Jak. Ágoston 1 kilo só. Turóczi Mózes 50 liter rozs.

Fogadják a buzgó gyűjtő és a szíves adakozók önzetlen adományait szegény, munkaképtelen öregeink nevében kifejezett leghálásabb köszönetünk.

Kézdi-Vásárhely, 1889. febr. 22.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
titkár.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Végválasz „Egy falusi”-nak.

Szentkatolna, 1889. február 18.

A „Székelyföld” 11. számának nyílttéri rovatában „Egy falusi”-nak hozzám intézett válaszához a

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

tényálladékok kimutatam s így az ellenem intézett támadásra nézve a tárgyilagossá tényálladékok ki-derül.

Mindenekelőtt előre kell bocsátom, hogy e lap 8-ik számában a nyílttéri rovat alatt közölt válasszom 58-ik sorába „előkészítettem az alapszabálytervezetet”, sajtóvétségéből lett bevezetve e helyett: „előkerítettem az alapszabálytervezetet”. E szerint az ezen tételnél tett vádnak, mely szerint „fűllenteni is tud”, az éle megcsorbul s hitem szerint maradok a magam igazában.

Tudomásul veszem, hogy az első kérdésre adott válaszat megismertem el. Ezenkívül e kérdésnél tett többi észrevételeit olyanoknak tekintem, mint mikor a tanuló növendék a meg nem tanult kérdésekre felelni akarván, kénytelen ekelni-mekelni.

A magtár-alap dolga is tisztában van. E tisztázás érdekében kifejtett eljárás hosszadalmasága miatt nem írom le, hanem ön, mint egyedüli kétkedő, tekintse meg a képviselőtestületnek közelebbi gyűlésében hozott határozatát, melyből kitűnik, hogy P. J.-fel a levélváltás szükséges volt s ez meg is történt; tehát ez tény, nem pedig „fűllentés”. Továbbá kitűnt az is, hogy vőm B. M., nem volt kezelőbizottsági tag. Tehát a most idézett szép címet megtarthatta volna a saját maga számára. Kitűnt az is, hogy én, mint volt megyebíró, a magtárkezeléssel semminemű összeköttetésben nem voltam s e szerint „a cikkek felett a volt megyebíró” cím meglátására szemüveget használni nem volt szükségem. E helyett inkább illett volna, hogy ön azon optikai látszert, mely a tárgyakat megfordított alakban mutatja, a képek természetes alakját mutató látszerrel cserélte volna fel, s meglátta volna, hogy nem a magtár van veszedelemben, hanem a tárgyalás alkalmával Gy. S.-nál felfedezett s eddig nem emlegetett tartozás.

Nem tudom, hogy válaszában a „tárgyilagosságot” hol keressen, ha csak nem a csillogó czafrangokban. Azonban ezek is helytelenül vannak alkalmazva, mert azon állításomat, hogy „ötödik kézen van a pásztorbot”, kigonyolja ferde értelmével, pedig ha egy tanuló gyermeket megkérdez, az is felvilágosítja, hogy a papnál a pásztorbot az evangélium, ez az ő harcoló fegyverük. Az ön elmeterméke hatalmasan működik. Miután cikkében „alpapokról” is szólt, már most a főpapok mellett alpapok is vannak. Hát a középső papok hol maradnak el? Különben én cikkezésemben papokat érteni nem kívántam, czélzásom rájuk épenséggel nem volt s most sincs; csakis annyiban hivatkoztam rájuk, a mennyiben a magtár megindítása, kezelés tőlük származott s így annak tisztázása is őket illette volna.

A válasz tárgyilagosságából lássunk egy más esetet is, mely arra vonatkozik, hogy „17 évi egyházi pénzkézelés után püspök urunk ó exallenciaja a közelebbi megyebíróválasztáskor a választathatók közül kizárt”. Kérdem: hogyan történhetett mégis, hogy épen ezen legközelebbi választáson az egész egyházközség, Gy. I. kivételével, a kiküldött püspöki biztos jelenlétében egyhangulag engem választott meg pénzkézelő megyebírónak, mely hivatalról később, egy év múlva, önként mondtam le? S hogyan történt, hogy ezen püspöki leirat kihirdetéséről a választó közönség semmit sem tudott. Lám, lám, itt is jó lesz saját maga számára megtartani a már említett szép címet.

E megjegyzésére: „rökatanás tyuk számára”, kijelentem, hogy én, mint ember, embernek szoktam gyarlóságomhoz képest szintén tanácsot adni. Hanem gratulálom, hogy magát tyuknak tekint. S felteszem, hogy himnemű tyuk. Mondhatom, szép állat lehet. Ílyet még eddig nem láttam.

Illemtudásomat nem zavarja az, hogy pihenés közben kártyázni szoktam ártatlan s a törvény által is megengedett játéknemet, de nem üzletszerűen és nem „korecsmái kártya-asztalnál”, mint ön állítja, hanem baráti körökben, rokon, barát, saját házámmal. Ön szerint illem tekintetében az ország legelőkelőbbjei is megróhatók lennének.

En az „új tanerő”-ről szólna nem tudományra, hanem illemtanulásra hivatkoztam. Ennek a kezelés alatt nem történt meg az, hogy a serdülő gyermek egy czölömpel a nyakán társai kíséretében végig küldessék a falu között a szülői házhoz fegyelmi módszerkép. Ezen szabály csakis a kutyák garázdálkodásainak korlátozására alkalmazandó.

Az én ohajtásom is az volna, hogy hazája és községe közügyeit mozdítaná elő, a mit csak remélni, de hinni nem merek.

E tárgyban leszámoltunk. A későbbi 12-ik számban kiadott nyílttéri kérdésre semmi feleletet sem adok, miután ezekre a feleletet a törvény és szabályrendeletek megadják s miután ön e tekintetben a számonkérésre nem illetékes.

Szabó József,
közs. bíró.

Hirdetmény.

Melylyel közhírré tétetik, hogy az 1889-ik évre kivetett föld-, ház- és I. s II.-od osztályu kereseti adóról szóló lajstromok a mai naptól kezdve 8 napon át a városi adóhivatal helyiségében közszemlére kitétettek, miből mindenki a kirótt adót megtekintheti. S ha tán folyamodni magát valaki jogosultnak véli, ebbéli folyamodását közvetlen a kir. adófelügyelő urhoz folyó hó 25-ig mulhatatlanul terjessze be.

K.-Vásárhelyt, 1889. február 17-én.

Bartók Károly,
polgármester.

2—2

Szám 869—89.

Pályázati hirdetmény.

Bereczk város nagyközséggé átalakulása folytán ottan a főjegyzői és segédjegyzői állások választás útján betöltendők.

A községi jegyzői fizetés áll: 400 forint fizetés, 60 frt lakbér, 100 frt irodai átalány és 42 □ méter tűzifa természetben.

A segédjegyzői fizetés áll: 200 frt fizetés, 30 frt lakbér és 24 □ méter tűzifa természetben.

Ezeket kivül a vármegye törvényhatósága által szabályrendeletileg megállapított azon díjazások, melyeket a jegyzők magánfelek ügyei elintézéséért igényelhetnek.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomások elnyeréséért pályázni ohajtanak, miképen az 1886. évi I. t.-cz. 6. §-a és az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-a értelmében megkívántatkozó minősítésüket, továbbá eddigi szolgálati viszonyukat, erkölcsi előéletüket feltüntető okmá-

nyukkal felszerelt pályázati kérésüket hoz-
zám **folyó évi márczius hó 15-ig** adják be.
Kézdi-Vásárhely, 1889. február 12-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

2—3

Sz. 963—889.

Pályázati hirdetmény.

A futásfalvi körjegyzői csoportban, mely-
hez Futásfalva község . 843 lélekkel

Ika-falva „ . . . 686 „
Feltorja „ . . . 683 „

tartozik, a körjegyzői állomás végleg betöl-
tendő.

Ezen állomással 400 frt fizetés, 40 forint lakbér, 20 frt irodai átalány és magán felek ügyeiben a törvényhatóság által szabályrendeletileg megállapított díjak élvezete jár.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomás elnyeréséért pályázni ohajtanak, miképen az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. és az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt képesítésüket, valamint eddigi alkalmaztatásukat és előéletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérésüket hozzám **folyó év márczius 15-ig** adják be.

Kézdi-Vásárhely, 1889. febr. 20-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

1—3

Sz. 1001—889.

Pályázati hirdetmény.

Bereczk város nagyközség székhelylyel Bereczk, Soósmező, Lemhény, Almás, Kézdi-Martonos, Csomortán, Esztelnek, Kurtapatak, Béla-falva községekből alakított körorvosi állomás lemondás folytán üresedésbe jöven, annak betöltése iránt ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állomással 800 frt évi fizetés jár, mely havi utólagos részletekben a vármegye pénztárából fizettetik ki.

Köteles a körorvos fent nevezett községeit két hetenkint egyszer hivatalosan beutazni és ottan a közegészségügyi szolgálatot végezni.

Köteles továbbá a községbeli szegény betegeket ingyenesen gyógykezelni.

A községbeli más betegeket más alkalommal, mint hivatalos napon, 30 kr nappali és 50 kr éjjeli látogatási díj mellett — a fuvar a felek részéről szolgáltatván ki — gyógykezelni.

Pályázni ohajtók az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-ában előirt képesítésük, valamint eddigi esetleges alkalmaztatásuk és erkölcsi magaviseletük felőli okmányaikkal felszerelt kérésüket **folyó évi márczius hó 20-ig** beadni ezennel felhivatnak.

Kézdi-Vásárhely, 1889. február 20-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Egy jó könyv.

„.... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségek esetében igen kiváló szolgálatokat tettek.“ Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem napenként kap. Mint az ahöz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni ohajja, az íze egyszerre egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címét s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe •Lipcseben. A megküldés ingyen történik. •

Az „Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe

átvesz takarékbetéteket

és ha ezek legalább három hóig az intézetnél hagyatnak, azok után

minden utólevonás nélkül tiszta 5% kamat

fizettetik.

A legkisebb betét 50 kr. A kamatok félévénként, január 1-én és július 1-én tőkésítettnek. A kamatozás a betétet követő naptól kezdődik és a felvétel előtti nappal végződik; tizenöt napnál rövidebb tartamu betét után kamat nem fizettetik.

Betétek, felmondások, pénzfelvételek és visszafizetések a m. kir. posta útján is eszközölhetők és az intézet által mindannyiszor posta fordultával franko intéztetnek el.

Ép így betétek névre, betűre stb. szólhatnak, avagy aképen is kiköthetők, hogy a kifizetés csak egy bizonyos személy kezéhez, vagy egy bizonyos esemény beálltával (mint nagykorúság, házasság stb. esetében) történjenk.

500 frtig a visszafizetés látra történik. Nagyobb összegek a történt egyezményhez képest előbb felmondandók.

Három hónál rövidebb betétek rövid felmondási határidővel 4 százalékkal, betétek bármily magasságban, melyek látra fizetendők vis-
sza, 3½ százalékkal kamatoztatnak.

Nyilvános templomi és iskolai alapoknak

és mindazoknak, kik biztos és jövedelmező értékpapirokat kívánnak birni, kiválóan ajánlhatók

az „Albina“ takaré- és hitelintézet 5%-os záloglevelei.

Ezek a budapesti tőzsdén jegyezve vannak,

minden levonás nélkül 5%-ot kamatoznak és legnagyobb biztosítékot nyújtanak,

miután azok 1) egy vagy több mint háromszoros értékű jelzálog által (tehát gyámhatósági biztosítékon fölül), 2) a törvény szerint előszabott 200,000 frtnyi záloglevél biztosítéki alap által és 3) az egész intézeti vagyon által fedezve vannak.

A kamatszelvevények félévénként január 1-én és július 1-én az intézet pénztáráinál Nagy-Szebenben és Brassóban, valamint a „Kereskedelmi bank“-nál Budapesten váltatnak be.

A záloglevelek legkésőbb 30 év alatt kisorsoltatnak és névértékben beváltatnak.

500 és 1000 frtos darabokban, 99 árjegyzés szerint,

az „Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepénél kaphatók, mely fióktelep

a Székelyföld t. cz. timármestereivel ezennel tudatja, hogy egy kitünően berendezett nyersbőr-
raktárt tart bizományban, a hol folyton legjobb minőségű

száraz ÖKÖR- és TEHÉNBŐRÖK, PITTLING és KNEIPENEK kaphatók.

Ezen Brassóban levő legnagyobb raktár gazdag választéka, kitünő minősége és jutányos árainál fogva, mely nagy és tömeges forgalomra számít, **vevőknek nagy előnyt biztosít.**

Bővebben értekezhetni naponta 8—2 óráig **az „ALBINA“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe** üzlethelyiségében, Brassó, főté 90. sz. a.